

ἐν αὐτῷ ἀλεύρια καὶ ἄλλα εἶδη καὶ πράγματα διὰ νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν ὠρισμένον παρὰ τοῦ νόμου τρόπον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γρηγ. Σοῦτζος
Ἐδουάρδος Μάσσων
Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 345

ΝΔ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ αὐστριακὸν τραβάκουλον «Κ α λ ῆ ν Τ ύ χ η ν» τοῦ πλοιάρχου Μάρκου Ἰλλικ, τὴν 25 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Μάρκου Ἰλλικ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Ἰωάννου Φεῖζοπούλου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 3 καὶ 21 Ἀπριλίου, 3 καὶ 10 Μαΐου 1828 ἀναφορὰς καὶ ἀπαντήσεις τοῦ Μάρκου Ἰλλικ, πλοιάρχου τοῦ αὐστριακοῦ τραβακούλου «Κ α λ ῆ ς Τ ύ χ η ς», εἰς τὰς ὁποίας ἐκθέτων λεπτομερῶς καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τὴν ἀπ' ἀρχῆς κατακράτησιν τοῦ τραβακούλου του καὶ τὴν περὶ τούτου ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου, ἐπιφέρει ὅτι ἂν καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλοιάρχου τοῦ ἐλληνικοῦ ἀτμοκινήτου «Κ α ρ τ ε ρ ί α ς» Ἀστιγγοῦ τὸ ρηθὲν τραβάκουλον ἀπελευθερωθὲν ἀπὸ τοὺς κατακρατητάς του ἐπεστράφη εἰς τὸν πλοίαρχόν του Ἰλλικ, ἐκρατήθη ὅμως ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Φεῖζόπουλον διὰ προσταγῆς τοῦ Στρατηγοῦ Δημητρίου Μελετοπούλου καὶ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἀπὸ τρικυμίαν κατεβυθίσθη, διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ρηθεὶς Μελετόπουλος, ὡς αἷτιος τῆς ἀπωλείας τοῦ ρηθέντος τραβακούλου καὶ τῶν ἐκ τούτου ζημιῶν εἰς τὸ νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ καὶ ἱκανοποιήσῃ, ἐννοῶν ἐπίσης ὑπεύθυνον καὶ ὑπόχρεον εἰς ὅλα ταῦτα καὶ τὸν ρηθέντα Φεῖζόπουλον,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 4 τοῦ αὐτοῦ Ἀπριλίου ἀπάντησιν τοῦ ρηθέντος Δ. Μελετοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι μὲ θαυμασμόν τον βλέπει νὰ κατηγορῇται ὡς πρωταίτιος τῶν συμβάντων εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Μάρκου Ἰλλικ, ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ νομίζῃ ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατὰ τοῦτο, δὲν ἐνθυμεῖται τί ἀκριβὲς περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν χρεῶν του ἐνασχολούμενος ἔτυχε πλησίον τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅπου κατεκρατήθη τὸ ρηθὲν τραβάκουλον, ἀλλ' ὅτι οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως στοχάζεται νὰ οὐνετέλεσεν εἰς βλάβην τοῦ ρηθέντος Ἰλλικ,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 13.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ἀπολογία τοῦ Ἰωάννου Φεῖζοπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποκρίνεται ὅτι κατὰ τὰς πρὸς αὐτὸν προσκαλέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐμφανίζεται ἔμπροσθεν τοῦ Δικαστηρίου διὰ ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ Μάρκου Ἰλλικ καὶ ἐπιφέρει ὅτι ὁ ἐνάγων, ἀφ' οὗ καὶ πολλοὺς ἄλλους ἔναξε διὰ τὸ βύθισμα τοῦ πλοιαρίου του, κατήντησε τέλος νὰ ἐνάξῃ καὶ αὐτόν, ὅτι ἀφ' οὗ δι' ἀποφάσεως τοῦ παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου τὸ πλοιάριον ἀπελύθη, ὁ ἴδιος Ἰλλικ ὑπῆγεν εἰς Βοστίτσαν καὶ τὸ παρέλαβε τὰς 18 Νοεμβρίου 1827 καὶ τὸ μετέφερεν εἰς ἄλλο μέρος, ὅτι ἡ παράδοσις τοῦ πλοιαρίου τούτου πρὸς τὸν κύριόν του Ἰλλικ ἀπαλλάττει τὸν παραδόσαντα ἀπὸ πᾶσαν εὐθύνην, ὅθεν καὶ ἂν ἐσυντρίφθῃ τοῦτο πρέπει νὰ λογίζεται εἰς βάρος τοῦ παραλαβόντος, ὅτι αἱ κατηγορίαι, τὰς ὁποίας ὁ ρηθεὶς Ἰλλικ ἐπιφέρει πότε καθ' ἑνὸς καὶ πότε κατ' ἄλλον εἶναι ἀποβλητέαι, ὅτι οἱ μάρτυρες, τοὺς ὁποίους παροησιάζει δὲν εἶναι ἀξιόπιστοι, ἐπειδὴ ἔχουν ἐχθροπάθειαν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐν ταύτῳ πίπτουν εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ὁ ρηθεὶς Ἰλλικ εἰς καμμίαν του ἀναφορὰν δὲν ἀπαιτεῖ πράγματα καὶ χρήματα, τὰ ὁποῖα, ὥς καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ἐπάρθησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Κολιοπούλου, ἀλλὰ τὸν ἐνάγει ὥς αἷτιον τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοιαρίου, τὸ ὁποῖον ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν του Δημήτριον Πλαπούταν, ἀντιπρόσωπον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ, νὰ φυλάττῃ ἀπλῶς, ὅτι ὁ λογαριασμός τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ρηθέντος Ἰλλικ εἶναι ὑπέρογκος, ὅτι τὸ πλοιάριόν του δὲν ἐσυντρίφθη, ἀλλ' ἐβυθίσθη καὶ ἤμπορεῖ εὐκόλως καὶ μὲ ὀλίγα ἔξοδα νὰ τὸ διασώσῃ, ὅτι δὲν ἀξίζει περισσότερον τῶν 1.500 γροσίων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀστιγγοῦ, ὅτι δὲν ἦτον σκεπασμένον τακτικῶς μὲ σημαίαν αὐστριακὴν, ἀλλ' εἶχε τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν σημαίαν ἑνὸς ἄλλου πλοίου τετράκις μεγαλυτέρου ἀπὸ τὸ βυθισθὲν πλοιάριον, ὅτι ὁ ρηθεὶς Ἰλλικ εἶχεν εἰς τὸ πλοῖόν του Τούρκους καὶ ὑπῆγεν εἰς Βοστίτσαν διὰ λαφυραγωγίαν, ὅτι ἐφόρτωσεν εἰς αὐτὸ καὶ προϊόντα τῆς Βοστίτσης, ὅτι ἐκ τοῦ πλοίου του ἐπλήγωσαν ἕνα Ἑλληνα, καὶ ὅτι προφυλάττων πᾶν ἄλλον του δικαίωμα παρακαλεῖ τὸ Δικαστήριον ν' ἀναφέρῃ ὅπου ἀνήκει τὰς πράξεις τοῦ ρηθέντος Ἰλλικ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 Μαΐου ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Φεῖζοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ ἐπίτροπόν του εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην τὸν Δημήτριον Ἰωάννου, καὶ ἐν ταύτῳ ζητεῖ νὰ τοῦ συγχωρηθῇ ἡ ἐντεῦθεν ἀναχώρησίς του μὲ τὸ νὰ προσκαλῇται ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον Τσούρτζ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Δημητρίου Ἰωάννου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ἐν συνόψει τὴν μὴ ἐνοχὴν τοῦ Ἰωάννου Φεῖζοπούλου εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς βάρκας τοῦ ρηθέντος Ἰλλικ, διότι ἀφ' οὗ τῷ παρεδόθη ἐπισήμως ἀπὸ τὸν Ἀστιग्γα, τὴν ἐξουσίαζεν ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει μαρτυρία οὔτε ἀπόδειξις καμμία, ὅτι τοῦ ἐκρατήθη οὔτε ἀπὸ τὸν Μελετόπουλον οὔτε ἀπὸ τὸν Φεῖζόπουλον,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1827 ἐξ Ἀράχωβας πρὸς τὸν Μάρκον Ἰλλικ γράμμα τοῦ ρηθέντος Φεῖζοπούλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν Κανελλόπουλον, ὅτι ὁ Ἰλλικ ἐμεσεγγύησε διὰ τοῦ Ἀστιγγοῦ τὴν βάρκαν χωρὶς τὴν εἶδησίν του καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι καὶ τὰ ἰδικά του δικαιολογήματα, ὅτι θέλει κινήσει εἰς ἀντάμωσίν του, καθὼς τύχῃ μικρὰν εὐκαιρίαν ἀπὸ τὰ στρατιωτικά

του χρέη, ὅτι ἔχει δικαιώματα ἐπάνω εἰς τὴν βάρκαν ταύτην καὶ διότι τὴν ἐξουσίασε μὲ χύσιν αἱμάτων καὶ διότι ἐξώδευσεν εἰς αὐτὴν γρόσια τρεῖς χιλιάδας, καὶ διὰ ταῦτα τὸν παρακινεῖ ἢ νὰ ἀναβῇ μόνος του εἰς ἀντάμωσιν ἢ νὰ τὸν περιμεῖνῃ ἕως δέκα ἡμέρας, διὰ νὰ ἀνταμωθοῦν,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ Ὀκτωβρίου ἐξ Ἀράχωβας πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ψαμόπουλον γράμμα τοῦ ἰδίου Φεῖζοπούλου περιέχον τὰ αὐτὰ σχεδόν,

Ἀναγνώσασα τοὺς ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου, 12 Ἀπριλίου καὶ 23 Μαΐου λογαριασμοὺς τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ρηθέντος Ἰλλικ, ἀναβαίνοντας εἰς τὴν ποσότητα τῶν γροσίων 29.780,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 4, 18 Νοεμβρίου 1827 καὶ 4 Ἰουνίου 1828 ἀπογραφὰς τοῦ τραβακούλου «Κ α λ ῆ ς Τ ύ χ η ς» τοῦ πλοιάρχου Μάρκου Ἰλλικ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1827 μαρτυρίαν τοῦ πλοιάρχου τῆς «Κ α ρ τ ε ρ ί α ς» Ἀστιγγοῦ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ρηθέντος τραβακούλου πρὸς τὸν Μάρκον Ἰλλικ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδιώρισεν ἐπιστάτην τὸν Ἡλίαν Σκουλαρίκη,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 11 Μαΐου καὶ 7 Ἰουνίου 1828 μαρτυρίας τῆς Δημογεροντίας τοῦ Γαλαξιδίου καὶ τῶν Λουκᾶ Ἀρβανίτου, Στάθη Γουργούρη, Ἡλία Ἀθανασίου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ Εὐθυμίου Χαρδαβέλα ναυπηγήσαντος τὸ ρηθὲν τραβάκουλον, εἰς τὰς ὁποίας μαρτυρεῖται ὅτι ἦτον χωρητικότητος κοιλῶν τετρακοσίων πεντήκοντα, ὅτι μετεπωλήθη ἀπὸ χεῖρας εἰς χεῖρας, ὅτι τὸ ἐκυρίευσαν οἱ Πατραῖοι Τοῦρκοι, ὅτι εἶναι ἡλικίας τεσσάρων ἢ πέντε χρόνων, ὅτι, ὅταν πωληθὲν ἐπὶ δημοπρασίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Διακοπτὸν τὸ ἠγόρασεν ὁ Ἀνδρέας Κανέλλος, ἠναγκάσθη νὰ ρίψῃ τὴν ἀρματωσίαν αὐτοῦ τοῦ πλοίου ὥς ἄχρηστον καὶ νὰ τὸ ἐφοπλίσῃ ἐκ νέου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1828 μαρτυρίαν τοῦ Νικολάου Χρηστακοπούλου δοθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ Διοικητηρίου τῆς νήσου Αἰγίνης,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 7 Μαρτίου, 4 Ἀπριλίου, 2, 4, 9, 10 καὶ 10 Μαΐου μαρτυρίας τοῦ Ἀνδρέου Κανέλλου, Νικολάου Πολυμεροπούλου, Γιάννη Σκουλαρίκη, Ἰωάννου Οἰκονομοπούλου, τοῦ Ἀνδρέου Κανελλοπούλου καὶ Α. Λουκέρη, Γαλαξιδιώτου,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 2 Μαΐου ἐγγνητικὸν τοῦ Δημητρίου Μελετοπούλου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγγυᾶται τὸν ρηθέντα Ἰωάννην Φεῖζόπουλον δι' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα τῆς κρισολογίας καὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως,

Ἀναγνώσασα τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντων δοκίμων,

Ἀκούσασα ἀντεξεταστικῶς τὰ δικαιολογήματα τῶν δύο μερῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει, ὅτι ὁ Ἰωάννης Φεῖζόπουλος ἐπώλησε πρὸ κρίσεως τὸ τραβάκουλον «Κ α λ ῆ ν Τ ύ χ η ν» καὶ ὅτι ἀφοῦ τὸ ἀπελευθέρωσεν ὁ πλοίαρχος Ἀστιγξ, τὸ ἐκράτησε πάλιν,

Ἐπειδὴ τὸ αὐστριακὸν τραβάκουλον «Κ α λ ῆ Τ ύ χ η» τοῦ πλοιάρχου Μάρκου Ἰλλικ κατασχεθὲν τὴν 13 Αὐγούστου 1827 παρὰ τοῦ Ἰ. Φεῖζοπούλου εἰς Σκαμπούλι μεταξὺ Βοστίτσας καὶ Διακοπτοῦ, ἀφ' οὗ ἐκρίθη ἔμπροσθεν τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, ἀφέθη ἐλεύθερον καὶ ἀπεφασίσθη ν' ἀποδοθῶσι τόσον τὸ πλοῖον, ὅσον καὶ τὰ ἀρπαχθέντα ἐνδύματα εἰς τὸν πλοίαρχον Μάρκον Ἰλλικ,

Ἐπειδὴ ὁ Ἰ. Φεῖζόπουλος πρὶν τῆς ἐκδόσεως καμμιᾶς δικαστικῆς ἀποφάσεως

αὐθαιρέτως εἶχε πωλήσει τὸ ρηθὲν τραβάκουλον, μοιράσας αὐτὸ εἰς πέντε μερίδια, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἡγοράσθη ἀπὸ τὸν Νικόλαον Πολυμερόπουλον, τὸ δὲ ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν Κανέλλον, καὶ τὰ λοιπὰ τρία πέμπτα ἐκρατήθησαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἰδίου Φεῖζοπούλου,

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου τὸ ρηθὲν τραβάκουλον «Κ α λ ῆ Τ ύ χ η», κατακρατούμενον εἰς Βοστίτσαν ἀπὸ τὸν Ἰ. Φεῖζόπουλον, παρεδόθη μὲν τότε εἰς τὸν πλοίαρχόν του Ἰλλικ συνεργεῖα ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ὁ πλοίαρχος τοῦ ἐλληνικοῦ πολεμικοῦ ἀτμοκινήτου «Κ α ρ τ ε ρ ί α ς» ἐδιώρισεν ἐπὶ τούτου, ἀλλ' ἀπεδείχθη πάλιν ἀποχρώντως, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀτμοκινήτου ὁ ρηθεὶς Φεῖζόπουλος ἐμπόδισε τὸ τραβάκουλον εἰς τὸν λιμένα τῶν Μαύρων Λιθαρίων,

Ἐπειδὴ ὁ Ἰ. Φεῖζόπουλος ἐναντίον τῶν διαταγῶν τῆς Ἀντικυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τραβακούλου εἰς τὸν πλοίαρχόν του ἐξηκολούθει τὴν κατακράτησίν του, καὶ

Ἐπειδὴ τὸ αὐστριακὸν τραβάκουλον «Κ α λ ῆ Τ ύ χ η», ἐμποδιζόμενον χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν προφύλαξιν, κατεβυθίσθη εἰς τὸν λιμένα τῶν Μαύρων Λιθαρίων ἐξ αἰτίας ἐπισυμβάσης τρικυμίας,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ καταδικάζει τὸν Ἰωάννην Φεῖζόπουλον νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον Μᾶρκον Ἰλλικ διὰ τιμὴν τοῦ ἀπολεσθέντος τραβακούλου του «Κ α λ ῆ ς Τ ύ χ η ς» καὶ τῆς ἀποσκευῆς του τρεῖς χιλιάδας τριακόσια ἐβδομήκοντα ὀκτὼ γρόσια. Διὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ πλοίαρχου χίλια ἐννεακόσια πενήκοντα γρόσια. Διὰ τὰ τῶν ναυτῶν του χίλια διακόσια πενήκοντα γρόσια καὶ χίλια ἑπτακόσια ἐν γρόσια διὰ τόκους καὶ χρονοτριβῆς ἔξοδά του.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γρηγ. Σοῦτζος

Χ. Κλονάρης

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 346

ΝΕ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λείαν τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Ἀ γ ί ο υ Ν ι κ ο λ ά ο υ» τὴν 25 Ἰουνίου 1828, μεταξὺ τοῦ Ἀντιναύαρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 13.

